

C202 – BIN16

V L A A M S   P A R L E M E N T

Zitting 2007-2008

15 april 2008

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, BESTUURSZAKEN,
INSTITUTIONELE EN BESTUURLIJKE HERVORMING
EN DECREETSEVALUATIE

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de houding van de Vlaamse Regering ten opzichte van de ontwikkelingen in Brussel en Wallonië

1

Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de stand van zaken inzake het onderzoek van het Congres van Lokale en Regionale Besturen bij de Raad van Europa omtrent het niet-benoemen van de burgemeesters van Linkebeek, Kraainem en Wezembeek-Oppem

4

Voorzitter: de heer Kurt De Loor

Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de houding van de Vlaamse Regering ten opzichte van de ontwikkelingen in Brussel en Wallonië

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de voorzitter, ik wil hier vandaag een uitgesproken politieke vraag om uitleg stellen. Ik had deze vraag om uitleg eigenlijk wat eerder willen stellen. Ondanks het paasreces denk ik dat mijn vraag om uitleg nog steeds actualiteitswaarde heeft.

Het gaat hier om een nieuw fenomeen dat zich in de rand van de federale regeringsvorming heeft afgespeeld. Door een aantal verschuivingen van ministerposten kent ons land een nieuw feit. Minister-president Demotte van het Waalse Gewest is nu ook minister-president van de Franse Gemeenschap.

Mocht het hier een onschuldige operatie betreffen, zou ik er niemand mee lastigvallen. In Franstalig België worden evenwel veel argumenten pro en contra deze operatie gehanteerd. Ik schrik hier wat van. Ik ken Franstalig België een beetje. Ik merk welke gevoeligheden hierbij allemaal een rol spelen. Sommigen zijn voor een sterke Franse Gemeenschap. Anderen gebruiken liever de gewesten. De Brusselaars willen geen Walen worden genoemd en vice versa. Aan de overzijde van de taalgrens is hierover in elk geval het laatste woord nog niet gezegd.

Ik ga er hoe dan ook van uit dat minister-president Demotte een hechtere politieke samenwerking tussen Wallonië en Brussel tot stand wil brengen. Het zou naïef zijn het tegenovergestelde te veronderstellen. Zijn voorganger, minister Arena, heeft in september 2007 trouwens al werkzaamheden voor een zogenaamde 'commission Wallonie-Bruxelles 2009' opgestart. Volgens haar gaat het om een Franstalig initiatief om in een steeds onzekerder België samen aan een gemeenschappelijk project te werken. Dit initiatief is met andere woorden niet onder een neutrale vlag genomen.

Het dubbelmandaat van minister-president Demotte houdt in dat Vlaanderen nu nog maar een gesprekspartner heeft. Ik denk dat hij de zaken hiermee iets te eenvoudig voorstelt, maar het is mogelijk. Ik zou de minister-president van de Vlaamse Regering in dit verband in elk geval een aantal vragen willen stellen.

Mijnheer de minister-president, welke algemene houding neemt de Vlaamse Regering aan ten opzichte van deze ontwikkelingen? Interpreteert u het dubbelmandaat van minister-president Demotte zoals ik net heb geschetst? Er is in versterkt overleg tussen minister-president Demotte en minister-president Picqué voorzien. In de marge van stoere verklaringen wordt ook weer over gebiedsuitbreidingen en over corridors tussen Wallonië en Brussel gesproken. U hoeft daar nu niet op in te gaan. Ik noteer enkel dat onze Franstalige vrienden het nodig vinden om dit in het kader van dergelijke operaties her en der nog eens te laten vallen. Sommigen spreken zelfs over een exclusieve samenwerking tussen het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en het Waalse Gewest. Wat is uw mening hierover?

Minister-president Demotte heeft het een tijdje geleden over een Franstalig Marshallplan gehad. Het gaat niet om een plan voor het Waalse Gewest of voor het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, maar om een plan voor de hele Waals-Brusselse ruimte. Hoe reageert u hierop? Hebt u plannen om de contacten met de Brusselaars te intensifiëren? Ik verwijs in dit verband in het bijzonder naar een uitspraak van minister Vanackere. Toen hij in het begin van de legislatuur nog Vlaams volksvertegenwoordiger was, heeft hij tijdens plenaire zittingen meermaals voor regelmatige contacten tussen de Vlaamse Regering en de regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest gepleit. Die contacten zouden zelfs enkel een aantal aardse dossiers als mobiliteit kunnen betreffen. Hoe zit het hiermee? Zijn er al dergelijke contacten geweest? Gaat het om contacten op het ambtelijk niveau, of zijn hier ook politici bij betrokken? We moeten misschien niet in overdrive gaan, maar we mogen ook niet naïef zijn. We moeten de komende weken en maanden een aantal verstandige diplomatieke en politieke stappen zetten. Ik zou graag vernemen welke stappen dit zoal zouden kunnen zijn.

De voorzitter: De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk: Mijnheer de voorzitter, de heer Gatz heeft een aantal pertinente politieke vragen gesteld. Zoals vaak het geval is, hebben alle voordelen een nadeel en omgekeerd. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

Dit geldt hier ook. Mijn eerste reactie is dat de Franstaligen eindelijk doen wat bij ons al gedurende decennia bestaat. We staan er niet meer bij stil dat de minister-president van de Vlaamse Regering ook de minister-president van Nederlandstalig Brussel is. Het Vlaamse Gewest heeft hetzelfde bestuur als de Vlaamse Gemeenschap.

Op zich ligt de evolutie die nu in Franstalig België plaatsvindt in de lijn van wat vroeger tijdens de staats-hervormingen in Vlaanderen het aanvoelen was. Het waren vooral de Franstaligen die een gewestfederalisering eisten. Vlaanderen heeft altijd de kaart van de gemeenschappen getrokken.

Vlaanderen en Wallonië nemen samen hun verantwoordelijkheid op voor Brussel. Brussel is in grote mate een verfranste stad, waar de Nederlandstaligen een minderheid vormen tussen de vele minderheden. Brussel is een stad van minderheden, waarin misschien ook de Franstaligen zelf een minderheid aan het worden zijn.

Er wordt nogal vaak een link gelegd tussen de discussie over bevoegdheden en de discussie over territorium. Dat kan niet. Professor Carl Devos verklaarde gisteren nog in Het Nieuwsblad dat een degelijke federatie, voor wie daar nog vertrouwen in heeft, enkel tot stand kan komen wanneer er ook respect is voor grenzen, ook voor taalgrenzen. Daaraan tornen maakt samenleven nagenoeg onmogelijk.

Wij stellen dagelijks vast dat sommigen in dit land een spelerei maken van dat samenleven. Sommigen zeggen dat de Vlaamse Beweging in het verleden nooit voor een onafhankelijk Vlaanderen heeft gepleit. Dat klopt. De Vlaamse Beweging is geëvolueerd van een federalistische beweging over een confederalistische beweging naar een beweging die in grote mate pleit voor een onafhankelijke deelstaat binnen de Europese Unie. Die evolutie heeft onder meer te maken met het feit dat we vaststellen dat het dagdagelijkse samenleven van de twee belangrijke gemeenschappen in dit land heel moeilijk is.

Mijnheer de minister-president, praat met minister-president Demotte. Wanneer het echt nodig is, kan minister-president Picqué erbij worden gevraagd. Ik ga echter uit van twee belangrijke actoren: de Vlaamse Gemeenschap en de Franse Gemeenschap.

De voorzitter: De heer van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Ik ben het eens met de heer Gatz wanneer hij zegt dat de discussie aan de andere kant van de taalgrens over het al dan niet fusioneren van gemeenschap en gewest nog niet achter de rug is. Het lijkt erop dat de echte regionalisten zoals de Van Cauwenberghs en Dehousses in Wallonië op het achterplan geraken ten aanzien van de communautaristen, die eerder de nadruk leggen op een grote Franstalige-Waalse gemeenschap. Dat heeft daar altijd moeilijk gelegen. Ik herinner me dat minister-president Picqué ooit nog minister van Cultuur is geweest in de Franse Gemeenschap. Hij kreeg daar op zijn kop omdat hij veel te veel subsidies voor Cultuur naar Brussel draineerde, terwijl Wallonië enigszins verweesd achterbleef. Die discussie is er dus altijd geweest. Wanneer echter ook de Franstalige minis-

ters van de Brusselse Gewestregering deel zouden gaan uitmaken van een en ander, dan komen we in een ander institutioneel kader terecht. Eigenlijk is dat een intern Franstalige discussie. Wanneer die ministers ook de bijeenkomsten van de Waalse Gewestregering bijwonen, dan is er wel meer aan de hand. De Franse Gemeenschap in dit land heeft zich altijd opgeworpen, hoewel institutioneel niet correct, als de vertegenwoordiger van alle Franstaligen in België. Dat stellen we vast in alle, niet alleen politieke, statements. Ook in arresten van het Arbitragehof en moties betreffende belangenconflicten staat telkens als bottomline dat de Franse Gemeenschap de vertegenwoordiger is van de Franstaligen in heel België. Dat is natuurlijk institutionele nonsens. Wanneer echter een eventuele fusie van het Waalse Gewest en de Franse Gemeenschap wordt overwogen met die bedoeling, dan moeten we ons ook op institutioneel vlak ernstige vragen stellen.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Gatz, ik dank u voor deze, zoals u ze zelf noemde, politieke vraag. Ik ga ervan uit dat alle vragen die hier worden gesteld, politieke vragen zijn. Dat kan overigens ook worden gezegd van het antwoord. Ik begin met een aantal algemene beschouwingen.

Ten eerste – en u haalde het zelf al in uw vraag aan: de Vlaamse Regering heeft nooit uitspraken willen doen over de organisatie van de andere gemeenschappen en gewesten. Zij zal dat ook vandaag en de volgende weken en maanden niet doen. Algemeen geldt dat iedereen doet wat hij denkt te moeten doen. Wij, de Vlaamse Regering en ikzelf als minister-president, zullen daarover vanuit Vlaanderen geen uitspraken doen.

Ik wil, ten tweede, ook nog eens even verwijzen naar de vijf resoluties van 3 maart 1999, die, mijnheer Van Hauthem, nog altijd ons denkkader vormen. Binnen dat kader benadert de Vlaamse Regering de staatsvorming. In de overwegingen bij de eerste resolutie wordt uitdrukkelijk ingegaan op de problematiek van de institutionele herinrichting in Franstalig België, zoals door de vraagsteller, de heer Gatz, werd aangehaald.

Ik wil hier even citeren wat in die overwegingen van de eerste resolutie betreffende algemene uitgangspunten en doelstellingen is geformuleerd – u kent dat allemaal van buiten maar ik wil het hier toch nog even aanhalen: “Het Vlaams Parlement stelt vast dat de institutionele binding van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest Vlaanderen toelaat als één entiteit op te treden. Vlaanderen moet daarom als deelstaat in een federale context naar voren komen. Deze mogelijkheid moet ook bestaan voor de Franstaligen die de kans moeten hebben tot een fusie van het Waalse

Gewest en de Franse Gemeenschap over te gaan. Het specifieke statuut voor het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en voor de Duitstalige Gemeenschap moet verder uitgewerkt worden. Aan de territoriale afbakening van de deelgebieden mag niet geraakt worden. Het Vlaams Parlement wenst zich alleen in te laten met de noodzakelijke aanpassingen aan het staatsbestel die een samenhang vertonen met de instellingen van de deelstaat Vlaanderen. Aldus worden ook met betrekking tot de Brusselse instellingen voorstellen geformuleerd aangezien de deelstaat Vlaanderen zich uitstrekt tot in het tweetalige gebied Brussel-hoofdstad.” Tot daar een correcte voorlezing van de resolutie.

Collega's, mijnheer de voorzitter, dit is inderdaad een constante in de visie van de Vlaamse Regering en van het Vlaams Parlement, met name de optie voor de fundamentele tweeledigheid op basis van twee deelstaten met daarnaast een specifiek statuut voor Brussel en de Duitstalige Gemeenschap, en de optie voor een sterke band tussen Vlaanderen en Brussel. Wij hebben dat ook nog eens uitdrukkelijk geformuleerd in de Octopusnota, die de collega's ook van buiten kennen, en die ik op 1 februari in naam van de Vlaamse Regering heb ingediend. Vlaanderen heeft er al vele jaren geleden terecht uitdrukkelijk voor gekozen om de gewestelijke en de gemeenschapsinstellingen zo efficiënt mogelijk uit te bouwen door ze te laten samenvloeien. Daar hebben we, denk ik, geen spijt van. De heer Van Dijk heeft daar terecht naar verwezen. Dat heeft de Vlaamse Gemeenschap niet belet om ten volle te investeren in haar gemeenschapsbevoegdheden binnen het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

Aan Franstalige zijde heeft men zeer recent in hoofde van mijn collega, de heer Demotte, gekozen voor wat men een vorm van personele unie zou kunnen noemen, aangezien hij nu naast het Waalse Gewest ook de Franse Gemeenschap gaat leiden. Maar van een fusie tussen de Franse Gemeenschap en het Waalse Gewest is er vooralsnog, zoals ik dat heb kunnen vaststellen, geen sprake. Meer zelfs, men is, zoals de heer Gatz het opmerkte, aan Franstalige zijde nog volop aan het nadenken over de toekomst van hun instellingen, in het bijzonder in de Groupe Wallonie-Bruxelles, onder het voorzitterschap van mevrouw Antoinette Spaak en de heer Philippe Busquin. Uit reacties aan Franstalige zijde op de nieuwe duobaan van mijn collega Demotte blijkt trouwens dat een mogelijke fusiepolitiek niet zo evident is. Ik stel dat alleen maar vast, samen met u.

Tot daar wat algemene beschouwingen die wij in het Octopusoverleg hebben geformuleerd – dit om uw geheugen, mocht dat nodig zijn, nog even op te frissen.

Nu, mijnheer Gatz, uw drie vragen.

Wat uw eerste vraag betreft: uiteraard zijn wij verheugd dat wij met de heer Demotte over een duidelijke Frans-

talige Waalse gesprekspartner kunnen beschikken. Dat is een positieve zaak.

Ten tweede: de Vlaamse Regering is vragende partij voor een versterkte samenwerking tussen Vlaanderen en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Net als verscheidene maatschappelijke actoren blijven wij voorstander van de uitbouw van een sociaaleconomische belangengemeenschap tussen Vlaanderen en Brussel. Ik ga ervan uit dat die gemeenschap in het belang is van beiden. Die samenwerking moet gebeuren in de geest van respect en federale loyaleiteit. De gebiedsuitbreiding van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest strookt daar niet mee. De Vlaamse Regering is duidelijk geweest in haar Octopusoverlegnota: 'Wij zullen geen enkel initiatief dulden dat ertoe leidt dat het grondgebied van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest wordt uitgebreid.'

Wat betreft uw derde vraag: de solidariteitsverklaringen vanuit Wallonië ten aanzien van Brussel zijn niet nieuw. De term 'Wallonie-Bruxelles' werd al ettelijke jaren geleden gelanceerd. Dat is op zich niet nieuw. Als minister-president Demotte nu een Franstalig Marshallplan voor Brussel wil opstellen, ben ik natuurlijk zeer benieuwd, net zoals u, hoeveel middelen de Franse Gemeenschap en het Waalse Gewest daar effectief in zullen investeren. Het is belangrijk dat wij voorstander zijn van een versterkte samenwerking tussen Vlaanderen en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Dat belet niet dat we ook voluit gaan voor de concrete invulling van onze eigen gemeenschapsbevoegdheden in Brussel, bijvoorbeeld inzake onderwijs, beroepsopleidingen, welzijn enzovoort.

Ik vind het belangrijker concrete problemen en dossiers aan te pakken dan grote verklaringen af te leggen. Er is hier al naar mobiliteit verwezen. Daarnaast is er ook het beleidsdomein Werk en Sociale Economie. Op dat vlak zijn de voorbije tijd trouwens al initiatieven genomen. De VDAB en ACTIRIS hebben hun samenwerking met betrekking tot de uitwisseling van vacatures versterkt. Er is tevens samenwerking op het vlak van het havenbeleid. We moeten pragmatisch, stap voor stap, een concrete oplossing voor de problemen zoeken. Een versterkte Vlaams-Brusselse samenwerking blijft onze doelstelling. We baseren die samenwerking echter liever op concrete dossiers dan op grotere verklaringen. Grote verklaringen interesseren me niet.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Ik kan de minister-president enkel danken voor zijn degelijk, koelbloedig en pragmatisch antwoord. Het lijkt nuttiger om op basis van concrete dossiers oplossingen te zoeken. Ik heb al naar de werkloosheid verwezen. De resultaten van grote verklaringen zijn immers steeds vrij onzeker. We zullen zien

wat de komende weken en maanden zoal zal gebeuren. Ik heb alleszins gehoord dat de minister-president een rustige houding aanneemt en de samenwerking verder wil uitbouwen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de stand van zaken inzake het onderzoek van het Congres van Lokale en Regionale Besturen bij de Raad van Europa omtrent het niet-benoemen van de burgemeesters van Linkebeek, Kraainem en Wezembeek-Oppem

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de voorzitter, ik wil het hier niet over de stand van zaken met betrekking tot de benoeming van de burgemeesters van Linkebeek, Kraainem en Wezembeek-Oppem en tot hun vernieuwde voordracht hebben. Mijn vraag betreft de demarches van het Congres van Lokale en Regionale Besturen bij de Raad van Europa.

Op 26 februari 2008 hebben we, naar aanleiding van een vraag om uitleg van de heer Van Rompuy, hierover al van gedachten kunnen wisselen. Toen is onder meer de vraag gesteld hoe het mogelijk is dat we elke keer opnieuw, en zelfs met een toenemende frequentie, met vragen en onderzoeken van internationale instellingen worden geconfronteerd. De laatste tijd loopt het echt de spuigaten uit. Het gaat hier om de Europese Commissie, de Verenigde Naties en de Raad van Europa, althans het Congres van Lokale en Regionale Besturen, meer bepaald de Kamer van Lokale Besturen. Hoe is het mogelijk dat we telkens weer een internationale instelling op ons dak krijgen! Het is hierbij nooit de bedoeling na te gaan of de lokale democratie werkt. Het is duidelijk steeds de bedoeling ons als een onverdraagzaam en ondemocratisch volkje te stigmatiseren.

Uit het antwoord van de minister op deze vraag om uitleg van de heer Van Rompuy blijkt dat hij op 20 december 2007 al een brief van de voorzitter van de Kamer van Lokale Besturen heeft gekregen. In die brief wordt de minister verzocht uitleg over de niet-benoeming van de voorgedragen kandidaat-burgemeesters van Linkebeek, Kraainem en Wezembeek-Oppem te geven.

Als ik me niet vergis, heeft de minister de beslissing over de niet-benoeming op 14 november 2007 genomen. Nauwelijks een maand later is heel die machinerie op

poten gezet. Het Congres van Lokale en Regionale Besturen bestaat uit 318 effectieve en 318 plaatsvervangende leden. We moeten hier weer uitleg geven. Op 6 februari 2008 heeft de minister de vragen per brief beantwoord. Hij heeft dit antwoord overigens ook aan ons overgemaakt, waarvoor dank. Niet lang na 6 februari 2007, meer bepaald op 18 februari 2007, heeft het Congres van Lokale en Regionale Besturen de minister in een brief meegedeeld dat een onderzoekscommissie zal worden gestuurd. Ik vraag me af hoe dit allemaal kan gebeuren.

Ik heb een en ander nagekeken. Het Congres van Lokale en Regionale Besturen bestaat uit een kamer die zich met de lokale besturen bezighoudt en een kamer die zich met de regionale besturen bezighoudt. In die kamers zitten vier Franstaligen en drie Nederlandstaligen, meer bepaald twee Franstaligen en een Nederlandstalige bij de effectieve leden en twee Franstaligen en twee Nederlandstaligen bij de plaatsvervangers. De effectieven zijn de heer Cools van de MR, de heer Taminiaux van de PS en de heer Gabriëls als enige Vlaming. De plaatsvervangers zijn de heer Borsu van de MR, de heer Mottard van de PS, mevrouw Schevenels van de Open Vld en de heer Van Vaerenbergh van Lennik. De effectieve leden zijn twee Franstaligen en een Nederlandstalige.

Er zijn comités, met name het Standing Committee, het Institutional Committee, het Culture and Education Committee, het Committee on Sustainable Development en het Committee on Social Cohesion. Het Institutional Committee stelt elk jaar een rapport op waarin land per land wordt nagegaan hoe het met de lokale democratie is gesteld. Ik leid hieruit af dat het initiatief om een brief te sturen en een onderzoekscommissie te zenden in dit comité is genomen. In dat comité zetelt de heer Cools als effectief lid en de heer Borsu als eerste plaatsvervanger. De heer Gabriëls, die de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) vertegenwoordigt, is pas tweede plaatsvervanger.

Ik stel me hier vragen bij. Uit dit dossier blijkt dat deze zaak voor de zoveelste keer door de Franstaligen wordt gemanipuleerd. Ik herinner me het rapport van de heer Columberg, waarin te lezen stond dat de Franstaligen een minderheid vormden en dat Vlaanderen absoluut het Europees Minderhedenverdrag moest ratificeren. Dat rapport is tijdens een plenaire vergadering besproken. De Vlamingen hebben toen enorm moeten lobbyen. Het was immers bijna te laat. De plenaire vergadering van de Raad van Europa, toch een eerbiedwaardige instelling, kent geen quorum. Het voorstel in het rapport is nipt, met 21 of 22 stemmen, afgekeurd. Dat betekent dat nauwelijks 40 van de bijna 400 leden aanwezig waren. Het komt er dus op aan over de juiste kanalen te beschikken. Als slechts tien mensen aanwezig zijn, kan iemand met zes stemmen voor en vier stemmen tegen zijn slag thuishalen.

Dan vraag ik me af wat die Vlamingen daar eigenlijk zitten te doen en wanneer de Vlaamse Regering uiteindelijk een diplomatiek offensief zal ontketenen ten aanzien van die internationale instellingen, om duidelijk te maken dat ze niet langer aanvaardt dat ze telkens opnieuw op basis van gemanipuleerde feiten en besluiten wordt geconfronteerd met een stigmatiserende vinger van het internationale forum.

Mijnheer de minister, hoe komt het dat de Belgische vertegenwoordiging in de Kamer van Lokale Besturen meer Franstaligen dan Nederlandstaligen telt? Hebt u enig zicht op de wijze waarop de besluitvorming ten aanzien van dit dossier binnen die kamer tot stand is gekomen? Welke rol hebben de Nederlandstalige vertegenwoordigers daarbij gespeeld? Waren zij al dan niet op de hoogte van de demarche van de kamer? Hebt u daarover al contact gehad met de Nederlandstalige leden van de kamer, zowel effectieven als opvolgers, met het oog op de ontwikkeling van enig weerwerk binnen de instellingen van die kamer zelf? Hebt u al enige respons gehad op uw rapport? Hebt u al weet van het tijdstip waarop de onderzoekscommissie zal neerstrijken in onze regionen? Op welke wijze hebt u de komst van de onderzoekscommissie voorbereid? Hebt u al aan die instellingen laten weten dat de Vlaamse Regering en, eventueel bij uitbreiding, het Vlaams Parlement absoluut niet gediend zijn met deze vraag, dat het eigenlijk een belediging is voor de wijze waarop wij hier werken, en dat het afgelopen moet zijn met een sluipende besluitvorming, die gedomineerd wordt door de Franstaligen die ons altijd opnieuw in het onverdraagzame en ondemocratische hoekje willen duwen?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer Van Hauthem, ik zal een aantal zaken duidelijk stellen.

In een brief van 10 april bevestigt de heer Ian Micallef, voorzitter van de Kamer van de Lokale Besturen van de Raad van Europa dat er op 13 en 14 mei een delegatie België zal bezoeken, onder andere om inzicht te verwerven over het niet-benoemen van de kandidaat-burgemeesters van Wezembeek-Oppem, Kraainem en Linkebeek. Er is afgesproken om de delegatie op 13 mei op mijn kabinet te ontvangen.

De delegatie zal bestaan uit de heer Michel Guégan uit Frankrijk, rapporteur en vicepresident van het Institutioneel Comité van het Congres van Lokale en Regionale Overheden van de Raad van Europa, de heer Dobrica Milovanovic uit Servië, rapporteur en lid van het Institutioneel Comité en de heer Anders Knappe uit Zweden, rapporteur en vice-president van het Congres van Lokale en Regionale Overheden van de Raad van Europa. De delegatie zal eveneens worden vergezeld door een expert, professor Dian Schefold uit Duitsland. Ter ondersteuning

zullen ook twee leden van het Congressecretariaat de delegatie vergezellen, de heer Jean-Philippe Bouzouls en mevrouw Stéphanie Poirel, beiden Fransen.

Naar aanleiding van de vraag om inlichtingen van de heer Micallef eind 2007 werd begin februari een lijvig rapport ingediend bij de Raad van Europa. Ik heb dit rapport tevens bezorgd aan de Vlaamse leden van de Kamer van Lokale Overheden. Met een schrijven van 18 februari bevestigt de heer Micallef de ontvangst van dit rapport. Hij meldt hierin ook dat het rapport bezorgd werd aan het Bureau van de Kamer van Lokale Overheden dat het besproken heeft op een vergadering op 15 februari 2008 in Helsinki. Op basis van deze bespreking werd daar beslist om een onderzoeksmissie naar België te sturen om ter plekke de situatie te komen bekijken teneinde die beter te begrijpen.

Mijnheer Van Hauthem, u stelt vragen bij de samenstelling van de Belgische vertegenwoordigers in het Congres van Lokale en Regionale Overheden bij de Raad van Europa, meer in het bijzonder op het vlak van de taalverhoudingen. Ik wil vooraf duidelijk maken dat het dossier van de drie burgemeesters tot nu toe enkel werd besproken door het bureau en dus niet door de kamer. Het bureau heeft me om uitleg gevraagd en heeft beslist om een delegatie te sturen.

De samenstelling van de kamers van het congres gebeurt niet op basis van een taalregime. De Raad van Europa kent overigens maar twee officiële talen, Engels en Frans. Ik licht even toe hoe de samenstelling is geregeld. Het Congres van Lokale en Regionale Overheden van de Raad van Europa bestaat uit een Kamer van Lokale Overheden, die bestaat uit 313 leden met 7 Belgen, onder wie 3 Vlamingen, en een Kamer van Regionale Overheden, die eveneens 313 leden telt met 7 Belgen, onder wie 4 Vlamingen. Beide kamers hebben ook elk een bureau, deze beide bureaus samen vormen het bureau van het congres. In geen van deze bureaus zetelt een Belg.

De Belgische vertegenwoordiging in de Kamer van Lokale Overheden bestaat uit zeven leden: een vertegenwoordiger van een gemeente van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, drie vertegenwoordigers van Waalse gemeenten en drie vertegenwoordigers van Vlaamse gemeenten. Van deze zeven leden zijn er drie effectieve leden en vier plaatsvervangers. Bij de effectieve leden is er een vertegenwoordiger van een Brusselse gemeente, een vertegenwoordiger van een Waalse gemeente en een vertegenwoordiger van een Vlaamse gemeente. Er zijn twee plaatsvervangende leden van Waalse gemeenten en twee plaatsvervangende leden van Vlaamse gemeenten. Wanneer de vertegenwoordiger van de gemeenten uit het Brusselse Gewest een Franstalige is, dan zijn er binnen de Belgische delegatie inderdaad meer Franssprekenden dan Nederlandsprekenden, maar daarop heeft Vlaanderen geen vat.

De aanduiding van de Belgische vertegenwoordigers gebeurt door de VVSG en door de Waalse en Brusselse tegenhangers daarvan. Dat is logisch, aangezien het gaat over een congres van lokale besturen. Het is niet de regering die deze mensen mandateert. De voorzitters van de drie verenigingen maken deel uit van de delegatie. De minister van Buitenlandse Zaken maakt het voorstel van samenstelling dan formeel over aan de Raad van Europa.

De vertegenwoordiger van het Vlaamse Gewest in de Kamer van Lokale Overheden als effectief lid is de heer Gabriëls, burgemeester van de stad Genk en voorzitter van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten. Plaatsvervangers in deze kamer zijn mevrouw Schevenels, burgemeester van Keerbergen en de heer Van Vaerenbergh, schepen te Lennik.

Ik wil er nogmaals op wijzen dat deze Vlaamse vertegenwoordigers niet betrokken waren bij de besluitvorming van het bureau en daar ook niet van op de hoogte hoefden te zijn. Ik hou hen nu op de hoogte van de briefwisseling die ik van het bureau ontvang en reken op hun steun wanneer dit dossier in de kamer zal worden besproken.

Helaas heeft België op dit moment geen vertegenwoordiging in het bureau, zodat wij van de werkzaamheden ook geen automatische rapportering ontvangen. Ik zal contact opnemen met minister Bourgeois, die bevoegd is voor het buitenlandse beleid, om een systematische rapportering af te spreken voor dergelijke zaken.

Wij houden de mensen die in de kamer zitten op de hoogte. Zij zijn onze bondgenoten. Wij gaan deze uitdaging samen aan. Ik heb een juridische argumentatie klaar voor de delegatie van 13 mei. Ik zie dat vol vertrouwen tegemoet. Het is goed te weten hoe een en ander tot stand komt. Het is dus niet een zaak van vertegenwoordigers die zijn aangeduid door de Vlaamse Regering of door een andere regering of instantie. Het gaat hier over de verenigingen van gemeenten. Voor zover het over ons land gaat: de Vlaamse, de Waalse en de Brusselse variant daarvan. Zij zijn het uiteindelijk die mensen afvaardigen.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister, uw antwoord bevredigt mij niet. U legt uit hoe de zaak in elkaar zit en hoe de kamer wordt samengesteld. Wij weten ook wel dat het niet de regering is die de leden aanstelt. U fietst rond de hete brij door te zeggen dat het uiteindelijk het bureau is, waarin geen enkele Vlaming zetelt, dat heeft beslist om een onderzoekscommissie te starten. Dat is juist. Maar mijn vraag is: wie heeft het initiatief genomen? Niet het bureau. U zult mij niet wijsmaken dat het bureau bijeenkomt en vaststelt: minister Keulen heeft drie burgemeesters niet benoemd, daar gaan we nu eens heen. Neen. U hebt niet geantwoord op

mijn vraag: hebt u enig zicht op de manier waarop de besluitvorming binnen de kamer is tot stand gekomen? Hebt u met andere woorden zicht op wie het initiatief heeft genomen om dit in gang te zetten? En dat is dan niet een lid van het bureau of de Kamer van Lokale Besturen.

Minister Marino Keulen: Ik zal die delegatie correct antwoorden. Ik zal dat doen zoals het hoort en ik heb daar ook vertrouwen in. Wat de aanleiding is, weet ik niet. Ik zit daar niet bij. Het is niet de kamer die dat beslist. De kamer is daar niet bij betrokken. Het bureau heeft dat beslist. Hoe die besluitvorming tot stand komt in het bureau...

De heer Joris Van Hauthem: Ik heb het niet over het bureau. Van waar komt het initiatief?

Minister Marino Keulen: Ik heb die gegevens niet formeel en dus kan ik dat ook niet zeggen.

De heer Joris Van Hauthem: De Franstalige pers zegt dat het over Marc Cools gaat.

Minister Marino Keulen: Dan hebben zij misschien bewijzen die ik niet heb. Ik zal dat dan ook niet zeggen.

De heer Joris Van Hauthem: Ik vraag u waar het initiatief vandaan komt en u zegt dat u dat niet weet. Dat is nogal netjes. U krijgt dus een bericht van het bureau van de Kamer van Lokale Autoriteiten met de vraag om eens meer uitleg te geven over uw beslissing tot niet-benoeming, en als u dat rapport opstuurt is het blijkbaar nog niet genoeg want dan komen ze nog met een heuse onderzoekscommissie af. Wij weten allemaal – ook al is het misschien niet officieel zo – dat het effectief Marc Cools is. Hij zit ook niet in het bureau. Maar hij slaagt er blijkbaar wel in om op basis van één brief de hele machinerie in gang te zetten. Dat is niet uw verantwoordelijkheid of fout, mijnheer de minister, maar ik vraag mij dan toch af wat die van ons daar zitten te doen. Weten die dan van niks?

Minister Marino Keulen: Die zitten daar niet bij.

De heer Joris Van Hauthem: Cools zit daar ook niet bij. Maar hij krijgt het wel in gang.

Minister Marino Keulen: Ik zit hier in de hoedanigheid van minister. Als ik niet zwart op wit bewijzen heb, zal ik geen namen noemen. Die van ons zitten daar niet bij. Ik wil dan ook niet dat men de rekening maakt van die drie mensen. Zij dragen daarvoor geen verantwoordelijkheid. Zij zijn onze bondgenoten. Wij moeten ervoor zorgen dat wij op een correcte manier een correct beeld ophangen van een besluitvorming die gestoeld is op de juridische argumentatie waarom we die drie burgemeesters niet hebben benoemd. Ik ga mij

wat dat betreft niet afzetten tegen mensen die in dezen geen verantwoordelijkheid dragen en die ons nu verder zullen moeten helpen door ervoor te zorgen dat die correcte en juridisch onderbouwde argumentatie bij dat bureau terecht komt en dat men daar ook weet dat wij inderdaad voor niemand ons hoofd moeten afwenden, dat wij een modeldemocratie zijn en dat wij werken binnen de kaders van een rechtsstaat waar de rest van de wereld een voorbeeld kan aan nemen. Ik noem geen namen als ik dat niet zeker weet.

Onze mensen, de drie die ik al heb genoemd, Jef Gabriëls, Etienne Van Vaerenbergh en Ann Schevenels, zitten zelf niet in het bureau. Het is dus niet correct om te zeggen: “Wat zitten die daar te suffen?” Want dat is de indruk die u wekt. Dat neem ik niet. Het is nu wat het is. Ik vind dat ook verschrikkelijk, maar zonder feiten zwart op wit ga ik niet met de vinger wijzen of iemand als beschuldigde kwalificeren. Zo werkt een rechtsstaat niet. Een parlement moet dat niet doen. Freedom of speech dient daar niet voor.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de voorzitter, ik was nog niet uitgesproken. Het gaat daar niet over, mijnheer de minister. U herhaalt voortdurend dat wij recht in onze schoenen staan en dat wij goede democraten zijn. Dat is de vraag niet. Ja, u staat recht in uw schoenen. Maar waarom moet u, mijnheer de minister, en waarom moet deze Vlaamse Regering zich daarvoor telkens opnieuw voor internationale instellingen rechtvaardigen? Hebben ze niets anders te doen? Dan stel ik de vraag naar de besluitvorming. Het initiatief komt niet van het bureau. U spreekt zichzelf tegen. U zegt dat u de drie Vlaamse leden gaat brieven.

Minister Marino Keulen: Dan weten zij, als het ooit in de kamer mocht komen, tenminste hoe de vork aan de steel zit. Die kamer is daar nooit bij betrokken geweest.

De heer Joris Van Hauthem: Om te zien wat er in het bureau gezegd wordt. Maar ze zitten er zelfs niet in! Ik neem u op uw woord. U zegt dat u hen nu zult brieven. We hebben al tien jaar dergelijke zaken meegemaakt. En elke keer, al tien jaar lang, zeggen wij – ofwel ikzelf, ofwel mijn collega's Van Nieuwenhuysen of Van Overmeire – in het parlement, ten overstaan van die internationale instellingen, dat ze nu toch wel hun les hebben geleerd. Hoe het initiatief van de Franstaligen tot zoiets kan leiden, dat weten we nu toch? Maar dan komt opnieuw een minister zeggen dat hij hen structureel gaat brieven. Het gaat om opeenvolgende Vlaamse regeringen, niet alleen om u, want u bent nu de functioneel betrokken minister in deze zaak, ook wat de Wooncode betreft. In feite zou het de heer Bourgeois moeten zijn. Hij zegt nu, naar aanleiding van het VN-incident, dat hij toch eens misschien een persoverzicht in het Engels zal vertalen. Moeten we daarvoor tien jaar bezig zijn? Elke keer opnieuw worden wij daarmee geconfronteerd.

Ik had graag gehad, mijnheer de minister, dat u ook eens een politieke uitspraak zou doen, dat u aan de Franstaligen in dit land eens zou zeggen dat het afgelopen moet zijn met al die internationale instellingen op een volslagen willekeurige en onterechte manier tegen ons in het harnas te jagen. Want dat is hun bedoeling. U staat recht in uw schoenen en kunt die uitleg goed geven. Het zal u misschien verwonderen, maar ik aanvaard niet dat u, Marino Keulen, zich moet verantwoorden ten aanzien van een club die wordt geïnstegeerd door één Franstalige, die die hele machinerie kan in gang zetten. Ik aanvaard dat niet. Ik zou graag hebben dat u dat ook eens ten aanzien van de Raad van Europa en de Kamer van Lokale Autoriteiten zou zeggen. Dat spel moet nu eens afgelopen zijn. Dat is mijn boodschap. Draai niet rond de pot en zeg nu eens wat de Vlaamse Regering zal doen om ervoor te zorgen dat zij ten aanzien van die internationale instellingen proactief optreedt en niet altijd pas nadat zij de klachten over haar kop heeft uitgestort gekregen.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Collega's, mijnheer Van Hauthem, dit is, ten eerste, een orgaan dat functioneert met mensen die niet zijn aangeduid door regeringen maar door afgevaardigden van verenigingen van gemeenten. Daar heb je dus geen vat op. Wij bepalen die agenda niet. Meer nog – en dat is structureel en inhoudelijk zeer belangrijk – wij hebben niemand aangeduid in dat bureau. Wij hebben niemand in dat bureau. Daar zit geen enkele landgenoot in, noch Vlamingen noch Franstalige Belgen. Wij hebben de hefbomen dus niet in handen.

Wat ons buitenlands beleid betreft, heb ik u al bij vorige vragen om uitleg gezegd dat wij er werk van zullen maken hoe wij ons in het buitenland profileren. Het beeld dat van Vlaanderen bestaat, kun je niet correct weergeven met één advertentie- of affichecampagne. Je moet daar structureel aan werken. Daar heb je inderdaad het nadeel dat de Franstalige pers over deze zaken in dit land anders schrijft dan wat wij in Vlaanderen beslissen en dan wij het ervaren.

Algemeen, en nu ook los van dit dossier: federale loyaliteit betekent ook, zoals ik afgelopen weekend nog in een interview gezegd, dat federale deelstaten elkaar niet afvallen en zeker en vast van elkaar in internationale fora of in internationale instellingen geen negatief beeld boetsen. Binnen een federatie mag geen negatief beeld van een deelstaat worden opgehangen. Dergelijke beelden kunnen het imago van die deelstaat aantasten en houden geen rekening met de inhoud van beslissingen. Op die manier wordt een fantoom gecreëerd. Het gaat dan niet meer om de inhoud van feitelijke maatregelen, maar om een indruk die in algemene termen heerst.

We zullen de bezoekers die op 13 mei 2008 zullen langskomen op een juridisch onderbouwde wijze van

antwoord dienen. Dat lijkt me een goede zaak voor alle leden van de onderzoekscommissie die van goede wil zijn en die willen weten hoe de vork precies in de steel zit. Het gaat hier om een beslissing van een bureau waarin geen Vlamingen of andere landgenoten zetelen. Indien de heer Van Hauthem kan bewijzen hoe die beslissing tot stand is gekomen, zou ik graag die bewijzen krijgen. Mijn functie laat me niet toe op een andere manier een besluit te nemen. De heer Van Hauthem heeft uiteraard spreekrecht. Indien hij zijn stelling met doorslaggevende bewijsstukken zou staven, zou hij sterker overkomen.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister, u gaat in de goede richting. U bent het beu dat steeds hetzelfde beeld wordt opgehangen. Wij zijn dat al langer beu. De Vlaamse Regering wordt hier al tien jaar lang en in een steeds hoger tempo mee geconfronteerd. U zou hier uw conclusies uit moeten trekken.

U hebt daarnet verklaard dat u niets van die besluitvorming afweet. U zou zich moeten afvragen hoe die initiatieven van enkelingen erin slagen heel die machinerie in gang te zetten. U moet zich die vraag stellen, en niet louter verklaren dat het hier een beslissing van een bureau betreft. Waarop is die beslissing gebaseerd? Wie heeft het initiatief genomen? Aangezien u naar de federale loyaliteit verwijst, kent u het antwoord op die vraag. Het belletje begint te rinkelen.

Ik verwijt de Vlaamse Regering dat we hier al voor de zoveelste keer mee worden geconfronteerd en dat pas nu structurele maatregelen zullen volgen. Ik twijfel hier trouwens nog aan. Op 13 en 14 mei 2008 zult u ongetwijfeld een mooie uitleg geven. De camera's zullen er ook zijn. Zij zullen de boosdoener aanwijzen.

Bovendien moet u het nog halen in de kamer van het Congres van Lokale en Regionale Besturen. Tijdens het bezoek van de heer Columberg heeft de Vlaamse Regering ook een correcte uitleg gegeven. Het heeft echter geen haar gescheeld. De heer Columberg heeft besloten dat Vlaanderen het Europees Minderhedenverdrag moest ratificeren. De Raad Van Europa, zelfs al was maar een vijftigtal personen aanwezig, heeft dit bijna goedgekeurd.

Mijnheer de minister, we zouden ons best wat vragen stellen bij de besluitvorming binnen dergelijke internationale instellingen. U staat recht in uw schoenen. Ik hoop dat we het zullen halen. Ik hoop tevens dat de Vlaamse Regering die instellingen eindelijk eens proactief met een diplomatiek offensief zal bestoken.

De voorzitter: De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren: Ik heb de argumentatie van de heer Van Hauthem nu een viertal keer kunnen horen. Iedereen die de zaak met enige ernst volgt, heeft begrepen hoe bepaalde zaken ontstaan en wie welke verantwoordelijkheid draagt. Wat verantwoordelijk-

heden betreft, erger ik me niet minder dan anderen aan de evolutie. In mei zal de minister, door ons allen geruggensteund, de stelling van Vlaanderen duidelijk benadrukken.

Voor het overige stel ik me, telkens ik de heer Van Hauthem hoor, de vraag hoe het komt dat de Raad van Europa zo argwanend tegenover Vlaanderen staat. Ik stel me die vraag. (*Rumoer*)

De voorzitter: De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk: Mijnheer de voorzitter, ik zou de zaak even vanuit een andere hoek willen benaderen. De minister krijgt vragen over de redenen waarom de drie kandidaat-burgemeesters niet zijn benoemd. Zijn enige antwoord kan eruit bestaan dat deze mensen in het verleden de wet niet hebben nageleefd. Dat volstaat.

Daarnet is gevraagd wat zal gebeuren indien we het in de Raad van Europa niet halen. Kan de Raad van Europa ingrijpen? Ik benader de zaak puur vanuit een legistische hoek. De minister is steeds erg duidelijk geweest. De kandidaat-burgemeesters zijn ondertussen opnieuw voorgedragen, maar dat is een heel andere discussie. Daarnaast is nog een enkel dossier hangende. Alle andere burgemeesters zijn benoemd. Voor zover ik weet, is dit in Brussel en in Wallonië ook het geval. Indien de minister nu op de vingers wordt getikt, vind ik dat een kaakslag voor alle burgemeesters die de wettelijkheidstoets met betrekking tot hun gedrag wel hebben doorstaan.

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Er is een zaak die ik niet goed begrijp. De minister wordt door een gezaghebbende internationale instelling ter verantwoording geroepen. Hij weet niet wie de klacht heeft ingediend. Indien ik een dergelijke brief, met een dergelijke zware beschuldiging, zou ontvangen, zou ik die instelling onmiddellijk vragen wie die klacht heeft ingediend. Het betreft hier tenslotte een belangrijk element van het antwoord dat de minister moet geven.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer Van Nieuwenhuysen, hoewel ze misschien ongelukkig is gekozen, wil ik hier toch een vergelijking maken. Mensen die een stedenbouwkundige overtreding begaan, worden meestal door hun bureaus, hun familie of hun collega's aangegeven. De diensten Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw zeggen nooit wie klacht heeft ingediend. Dat wordt gewoonweg niet meegedeeld. Het gaat om een bureaubeslissing. We zouden hier een schematische redenering kunnen ontwikkelen en onszelf de bazen van het universum wanen, maar in de praktijk werkt het zo niet.

Ik heb daarnet verklaard dat deelstaten elkaar in internationale gremia niet mogen bekladden. Ik til hier zwaar aan. Iedereen die de inhoud van de Vlaamse Wooncode kent, weet dat het hier bij uitstek om een sociale maatregel gaat. Er zijn trouwens al veel mensen in Franstalig België en in Brussel die de Vlaamse Wooncode kennen. Deze maatregel is een voorbeeld voor anderen. Momenteel zitten we met heel wat wantoestanden. Mensen die de taal niet kennen, begrijpen de verantwoordelijken van de huisvestingsmaatschappij, hun burens of andere mensen waarmee ze moeten samenleven niet. Ze raken volledig geïsoleerd. Hun toekomst wordt op die manier gehypothecerd. Ik vind het erg dat een heel ander beeld wordt opgehangen. Het lijkt wel alsof we in Vlaanderen mensen een sociale woning weigeren omdat ze niet bereid zijn Nederlands te spreken. Het gaat nochtans duidelijk om een inspanningsverbintenis en niet om een resultaatsverbintenis. Wie dat blijft beweren, is te kwader trouw.

Het feit dat ik bepaalde kandidaat-burgemeesters niet heb benoemd, heeft niets met hun Franstaligheid te maken. Aan de andere kant van de taalgrens horen ze dat niet graag zeggen. In drie gemeenten, met name Drogenbos, Wemmel en Sint-Genesius-Rode, heb ik burgemeesters benoemd die duidelijk door een Franstalige meerderheid zijn voorgedragen. De niet-benoemde kandidaat-burgemeesters zijn mensen die systematisch het conflict met de Vlaamse toezichhoudende overheid zoeken. Ze weigeren dat toezicht te erkennen. We hebben in 2001 nochtans afspraken met de Franstaligen gemaakt. In het kader van de Lambermontakkoorden zijn de gewesten verantwoordelijk geworden voor de benoeming van de burgemeesters. Dat houdt in dat de gewesten ter zake een eigen regelgeving mogen opleggen. In tegenstelling tot hun collega's in Drogenbos, Wemmel en Sint-Genesius-Rode, zetten zij zich hiertegen af. Ik ben alvast de eerste om redelijke mensen voluit hun rechten te gunnen.

Mijnheer Van Hauthem, wat het imago van Vlaanderen betreft, heeft de heer Vermeiren een punt. U zult allicht weer kwaad worden, maar uw partij gaat niet vrijuit. Het Vlaams Belang heeft het Vlaams imago in het buitenland gehypothecerd.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister, die laatste opmerking is belachelijk en dat weet u. Deze situatie sleept nu al tien jaar aan. In de jaren zestig, toen er van onze partij nog geen sprake was, liep men ook al naar de Raad van Europa. Aan wie lag het dan? Misschien was het toen de Volksunie. Dat is ook mogelijk.

Het gaat hier effectief over de perceptie. Het probleem is dat de Franstaligen nooit de gemaakte afspraken nakomen. We zullen het dan maar houden bij een Noor die van slechte wil is. Dat is dan ook een mogelijkheid in uw hypothese. De Franstaligen zijn van slechte wil en

houden zich nooit aan afspraken, zowel op politiek als op juridisch vlak.

Mijnheer Van Dijck, de vraag is niet of de wettelijkheid is nageleefd. De heer Columberg van de Raad van Europa stelde hier niet vast dat de taalwetgeving niet gerespecteerd was. Volgens hem moest de bestaande wet veranderd worden. Brussel-Halle-Vilvoorde moest een tweetalig statuut krijgen. Dat was zijn conclusie.

Mijnheer de minister, er zijn drie Franstalige burgemeesters die u wel hebt benoemd. Ik krijg stilaan de indruk dat u dat zegt omdat u een evenwicht wilt vinden. Ik hoop dat dat niet het geval is. Hoe dan ook zult u altijd door de Franstaligen worden afgestraft. Zij zullen het nooit aanvaarden. Ze hebben de taalwetgeving niet aanvaard, ze hebben de taalgrens niet aanvaard, ze hebben de afspraken en zelfs de arresten van de Raad van State over uw eigen omzendbrief niet aanvaard. Als toetje krijgt u nog de Raad van Europa op uw dak. En dan komt u tegen ons zeggen dat het imago van Vlaanderen door ons bezoedeld is. Wat een onzin toch!

Minister Marino Keulen: Iedereen schrikt wanneer ik zeg dat de drie afgewezen kandidaat-burgemeesters nooit in beroep zijn gegaan bij de Raad van State tegen mijn beslissing. Wanneer een bestuurlijke overheid een beslissing neemt en men is het daar niet mee eens, dan kan men naar de Raad van State stappen. Dat is in dezen echter niet gebeurd en dat sterkt me in de juridische correctheid van mijn beslissing.

Men vergeet inderdaad vaak dat drie Franstalige burgemeesters wel zijn benoemd. Men stelt het voor alsof ik een strijd voer tegen de Franstaligen. Niets is minder waar. Ik handhaaf gewoon de rechtsstaat. Iedereen die zich aan de wet houdt, krijgt waar hij recht op heeft. Dat heb ik bewezen in Drogenbos, Wemmel en Sint-Genesius-Rode. Ik wil daarmee niet aantonen dat ik redelijk ben. Ik wil daarmee gewoon aantonen dat ik nooit een onderscheid maak inzake origine van mensen en dat ik probeer de uitgestoken hand te reiken. Ik probeer met die gemeentebesturen een goed beleid te ontwikkelen en heb die burgemeesters dan ook benoemd.

De heer Joris Van Hauthem: Ik blijf het een schande vinden dat u zich daarvoor moet verantwoorden voor de Raad van Europa.

Minister Marino Keulen: Ik vind dat ook erg.

De heer Joris Van Hauthem: En dat gebeurt telkens opnieuw. Wanneer zal de Vlaamse Regering eindelijk iets structureels ondernemen opdat we dit niet meer hoeven mee te maken?

De voorzitter: Het incident is gesloten.

